

गर्भम्, गावः, वत्सम्, मृजन्ति, पृच्छते, सखायः, विव्याच, पुनर्, रिणन्ति and रथम् (the final म् of ईम् then being dropped). E. अनु-अचर and सन्धि.

अन्वगभावम् Tatpur. ind. Favourably or friendly disposed; e. g. नामग्राहं कपिभिरग्नैः स्तूयमानः समन्तादन्वगभावं रघुवृषभयोर्वानरेन्द्रो विराजन् किष्किन्ध्याद्रिं न्यविशत. (The same meaning may be expressed also by अन्वगभूय or अन्वगभूता; but in neither case these words mean 'after'.)

E. अन्वक् and भावम् (भू, kṛit aff. णमुल्).

अन्वच् Tatpur. m. f. n. (-न्वङ्-नूची-न्वक्; न्वङ्-नूचीम्-न्वक्; नूचा-नूच्या-नूचा &c.; du. न्वङ्-नूची-नूची; plur. -न्वङ्-नूचः -न्वङ्-नूचः; नूचः-नूची-न्वङ्-नूचः &c.) ¹ Following; अनुचि (loc. sing.), behind, from behind; e. g. आगच्छतो ऽ नूचि गजस्य घण्टयोः स्वनं समाकर्ष्य समाकुलाङ्गनाः &c. (comm. अनुचि पृष्ठदेशे). ² (ved.) Going along or lengthwise; as opposed to उदच् and तिर्यच् qq. vv. — The neuter अन्वक् is used as adv. and assumes in conjunction with भूत्वा or in composition with भूय and भावम् (see अन्वगभावम्) the meaning of 'friendly or favourably disposed'. [Pāṇini, in the rule III. 4. 64. makes uses of the form अन्वचि which has the value there of a locat. of अन्वच्; Patanjali blames him for this liberty: अयुक्तो ऽयं निर्देशः। अनुचीति भवितव्यम्। सौत्रो ऽयं निर्देशः। But as Pāṇini expresses himself in a similar manner when speaking of तिर्यच् III. 4. 60. 'तिर्यच्यपवर्गे' — when he incurs a like remark from Patanjali —, it is perhaps more just to say that he did not intend to speak in these rules of the declinable अन्वच् and तिर्यच्, but of their neuters become indeclinable; and that, his method requiring in these rules the locative of the mentioned words, अन्वचि and तिर्यचि were less objectionable than अन्वकि and तिर्यकि, while अनुचि and तिरसि, as suggested by Patanjali, would not have necessarily conveyed the notion of indeclinable words.]

E. अच् with अनु, kṛit aff. क्तिन्.

अन्वधायम् Avyayibh. ¹ Chapter for chapter. ² According to, or conformably to, the chapters (esp. of the vaidik writings), e. g. (in Lātyāyana's Kalpasūtras) अन्वधायमपवादनिशामनम् (comm. अध्यायमनु अन्वधायम्। अन्वधायमपवादो निशामयितव्यः। अन्वधायं व्याख्यानां छन्दोदैवतसामान्तानामपवादः). ³ In the vaidik language; used in this sense by Yāska in contradistinction from भाषायाम् 'in the classical idiom'. E. अनु and अध्याय.

अन्वय Tatpur. m. (-यः) ¹ Connexion, association; e. g. दिग्वापिनीर्लोचनलोभनीया मृजान्वयाः स्नेहमिव स्रवन्तीः। अज्वायताः शस्त्रविशेषपङ्कीस्तोष पञ्चान्वितृणान्तरालाः (comm. मृजा शुद्धिः तथा अन्वयो ऽनुगमो यासां शुद्धनगता इत्यर्थः). ² Retinue, attendance; e. g. का त्वमेकाकिनी भीरु निरन्वयजने वने (comm. निरन्वया निरनुगमा जना यस्मिन्ने). ³ Family, race, lineage (in general); e. g. अन्वयादिविभिन्नानां यथा सख्यमनीप्सितम् &c. Comp. अन्ववाय. ⁴ The male descendants (in contradistinction from the female succession); e. g. मातुर्दुहितरः शेषमृणात्ताभ्य ऋते ऽन्वयः (scil. विभजेरमृकथम्; comm. अन्वयः पुत्रादिः, or accord. to another comm. अन्वयपदेन पुत्राणामधिकारः). ⁵ ^a Logical connexion (esp. of words); e. g. अर्पणं स्वस्व वाक्यार्थे परस्मान्वयसिद्धये। उपलक्षणहेतुत्वादिषा लक्षणलक्षणा; also with a noun in the instrum.; e. g. शङ्कां मा कृथा इति पूर्वोक्तान्वयः

(the words of the verse Bhaṭṭik. 1. 22. being logically connected with शङ्कां &c. of the preceding verse); more seldom with a word in the locative, e. g. in a comm. on the Vedānta Sūtra 'वाक्यान्वयात्' which is explained: एतावदरे खल्वमृतत्वम्। इत्युपसंहारेणास्य वाक्यस्य ब्रह्मस्त्वन्वयात्. ^b Grammatical connexion of the words in a sentence, grammatical construction of a sentence; in this sense very frequently used in the commentaries, in the same manner as संबन्ध. Sometimes the two latter meanings will coincide, e. g. (in a Mīmāṃsā-discussion on the question: whether the bearing of a passage is conveyed by the words of a sentence or not, when the wrong thesis, that it is not, is thus refuted:) मैवम्। अन्वये शेषशेषिभावस्यान्तर्भावात्। न हि गुणप्रधानभावमन्तरेणान्वयः संभवति। द्वयोर्गुणयोः परस्परकाङ्क्षारहितत्वेनान्वययोग्यत्वाभावात्। एवं द्वयोः प्रधानयोरपि। अतो व्युत्पत्तिर्संभवात्क्रियाकारकतदन्वयो यथा शाब्दः। तथा तदन्वयान्तर्गतः शेषशेषिभावो ऽपि शाब्दः। ⁶ (In Philosophy, esp. in the Nyāya and Vaiśeṣika, and in scientific language in general.) ^a Logical consequence; e. g. in a comm. on a Yoga Sūtra न हि क्वचिदपि क्लेशानां विपर्ययान्वयनिरपेक्षरूपाणां स्वरूपमुपलभ्यते; or in the Yoga Sūtra: स्थूलस्वरूपसूक्ष्मान्वयार्थवत्त्वसंयमाद्भूतजयः, where the word अन्वय is explained: स्वातिक्रियास्थितिशीलागुणाः कार्यस्वभावानुपातिनो अन्वयशब्देनोक्ताः; or in another Yoga Sūtra: ग्रहणस्वरूपास्मितान्वयार्थवत्त्वसंयमादिन्द्रियजयः, where it has the same meaning. ^b Logical continuance; in this sense the word is opposed to व्यतिरेक 'logical discontinuance' and occurs, for the most part, either combined with the latter to a Dvandwa (see also अन्वयव्यतिरेक), or in reference to it. Again the general notion of 'logical continuance and discontinuance' becomes modified ^{aa} when applied to the notion of genus, into to the notion of species and variety; e. g. in a Mīmāṃsā discussion: नन्वानन्वयव्यतिरेकाभ्यां न व्यक्ती व्युत्पत्तिः संभवति। अनन्ता हि गोव्यक्तयः। शुक्लव्यक्ती व्युत्पन्नो गोशब्दः कृष्णव्यक्ती प्रयुज्यमानः स्वार्थं व्यभिचरेत् इति प्राप्ते ब्रूमः। अन्वयव्यतिरेकाभ्यामाहतेः शक्तिग्रहणनिमित्तत्वाच्छब्दार्थत्वं तस्या एवोचितम्।; or: अन्वयव्यतिरेकाभ्यां जातिवाचित्वात्; ^{bb} when applied to the notion of subject and predicate or to syllogizing in general, this term expresses congruity and disparity, consecutiveness and exception (deviation), or affirmation and negation; e. g. काव्यस्वरूपत्वेनाभिमतयोः शब्दार्थयोः रसो ऽस्ति न वा। नास्ति चेत्। गुणवत्त्वमपि नास्ति। गुणानां तदन्वयव्यतिरेकानुविधायित्वात्। (also in this sense in a verse of the Rājataranginī: स्वदेशो ऽयं विदेशो ऽयमिति बुद्धेः प्रवर्तकः अन्वयव्यतिरेकाभ्यां स्थित्यभ्यासः शरीरिणाम्; or of the Bhāgav. Purāṇa: एतावदेव जिज्ञासं तत्त्वजिज्ञासुनात्मनः। अन्वयव्यतिरेकाभ्यां यत्स्यात्सर्वत्र सर्वदा); and comp. केवलान्वयिन्, केवलव्यतिरेकिन्, अन्वयव्यतिरेकिन्, अन्वयव्याप्ति, व्यतिरेकव्याप्ति. ^{cc} when applied to the notion of law, it expresses rule and exception, or positive and negative clause; e. g. अन्योदर्यः . . . संसृष्टी धनं हरेत् पुनरन्योदर्यो धनं हरेत् संसृष्टी। अनेनान्वयव्यतिरेकाभ्यामन्योदर्यस्य संसृष्टिर्धनग्रहणे कारणमुक्तम्. — E. इ (इण्) with अनु, kṛit aff. अच्. अन्वयञ् Tatpur. m. (-ञ्) A genealogist. E. अन्वय and ज्ञ. अन्वयवत् ind. In connexion with, in the presence of. (This word occurs Manu 8. 382. and is explained 'समचम्' by